

ARTICLE D'OPINIÓ DEL CAP SECTORIAL DE LA FRUITA DOLÇA, DAVID BORDA LLOBET

Política agrària europea: Demagògia en estat pur

A JARC-COAG procurem dir les coses pel seu nom, per tant, no ens podem estar de ser molt crítics amb els nostres suposats representants europeus. No ens referim a una estirada d'orelles, no, volem que es depurin responsabilitats per decisions incorrectes, es cessi a qui calgui i es redreci la situació.

Les polítiques de la UE fa temps que perverteixen el sector agrari. La pagesia és moneda de canvi a les negociacions amb les resta de països, amb l'objectiu de donar sortida als productes tecnològics i industrials. I mentre Brussel·les menysprea els treballadors del sector agrari, països com la Xina, l'Índia i els EUA, estan comprant i arrendant terres arreu per assegurar-se l'autoabastiment d'aliments.

A Europa, s'estableixen unes regles de joc productives per garantir una bona qualitat dels aliments, que fan que els costos de producció cada vegada siguin més elevats. Però després, en comptes de protegir-nos dels països que treballen amb normatives més laxes, els hi obren les portes als seus productes. Al final, impera disposar d'aliments el més barats possible, i qui no pugui competir que plegui. De moment a Europa no falten aliments, i mig món està disposat a proveir-nos, però a quin preu?

I si parlem d'ajudes europees, veiem que estan enfocades a organitzacions de productors i models basats en creixements desmesurats. I com mai n'hi haurà prou, ara parlem de fusions entre macro organitzacions. En comptes de defensar un model productiu basat en explotacions familiars competitives, ens aboquen cap al sistema americà de grans explotacions, que val a dir, segueixen amb dificultats. I a més, obren la porta al capital d'empreses inversores que no tenen res a veure amb el sector agrari. Amb tot plegat aconseguiran que al final quedin quatre pagesos treballant per a aquestes macro indústries agràries.

El sector de la fruita a Catalunya, evidentment no n'està al marge. Hem patit la desmesurada cursa per establir noves plantacions, com a la resta d'Europa, que ha comportat excessos de producció, inaguantables per a les petites i mitjanes empreses que no poden suportar campanyes sense resultats positius.

I què fa la UE? Res. Una mostra la tenim l'estiu passat, quan mentre els nostres representants a Europa marxaven de vacances, el senyor Putin aprofitava per colpejar dur contra el sector més desgraciat i desprotegit de la UE. No dubteu que si el veto s'hagués imposat als Mercedes la reacció europea hauria estat una altra.

A JARC-COAG fa quatre anys que denunciem que els mecanismes de gestió de crisi de mercat no funcionen, però no hi ha voluntat d'arreglar-ho, com s'ha demostrat amb el veto rus. Molts pagesos tenim la sensació que ens han pres el pèl amb unes mesures de suport tardanes i esperpèntiques. Els recolzament no ha arribat al camp, han fet entrar producte innecessàriament al circuit de manipulació, transformació i distribució, perquè així uns quants s'assegurin rebre les compensacions econòmiques, i a sobre, s'han netejat la cara donant a beneficència el producte que sobrava. Es van

anunciar centenars de milions d'euros per la retirada de producte, però de moment el sector productor de fruita dolça de Catalunya no n'ha vist ni cinc.

I a Madrid, com si la cosa no anés amb ells. Durant una reunió celebrada l'agost amb la Ministra Tejerina, quan varem dir que trobàvem a faltar mesures polítiques contra la UE, van posar el crit al cel dient: "esto aquí no toca". Sembla que llavors ningú trobava convenient recolzar-nos, però fa quatre dies alguns representants del sector han fet una roda de premsa per anunciar que volen denunciar Brussel·les, convocant als productors per informar-ne, o potser per veure qui pagarà la demanda. Sincerament, penso que de portes enfora tothom defensa els pagesos i ramaders, però de cara endins acostumen a aparèixer massa sovint els interessos propis de les organitzacions, no del sector. El mateix passà durant les negociacions de la PAC, llavors algunes organitzacions no ens feren costat per defensar que els productors de fruites, horta o vinya, havien de rebre ajuts directes com la resta. I com això només passa a Espanya, el 2015 els fructicultors arrencarem amb desigualtat de condicions respecte altres productors europeus.

Que frustrant arriba a ser assistir a les reunions de torn, tant a Espanya com a Brussel·les, per no arreglar gairebé res, i veure com després de cada reforma, la PAC es torna més perversa. I a sobre, hem d'aguantar que l'Administració de l'Estat vagi sempre amb la mateixa cantarella, excusant-se en que tot depèn de Brussel·les. Que comencin per millorar els temes en què tenen competència, com són les quotes de la Seguretat Social o els mòduls de l'IRPF, i després, si no és massa demanar, que facin la seva feina i evitin que les polítiques europees continuïn pervertint el sector agrari.